

underviser sine Elever, ikke alene i alle Folkeskolens og Mellemskolens og Realskolens Fag, men ogsaa i Fag, der endda ligger derudover.

Men det faar nu være, hvad det er. Værst er det, at den højtærede Ministers Anmærkninger er af en overordentlig sørgelig og forbløffende Beskaffenhed. For det første ser jeg, at Ministeren overhovedet ikke tænker paa, at der igen skal kunne gives Undervisning i Pædagogik paa Statens Lærerhøjskole. Det vil den danske Lærerstand i høj Grad beklage. Det Hold, som var der i Fjor, var ganske overordentlig veltilfreds med den Undervisning, der blev givet af de tre Lærere, der var Lærere i Pædagogik; og der er mange Lærere, der er interesserede for igen at faa Adgang til et pædagogisk Aarskursus. Jeg fik, for at tage et Eksempel, den 13. denne Maaned her paa Rigsdagen et Brev fra en Lærer, der spørger mig, om dette Kursus atter bliver oprettet.

Dernæst ses det af Anmærkningerne, at den højtærede Minister heller ikke tænker paa at oprette et Kursus for Ungdomsskolelærere. Og hvor er nu ikke det mærkeligt netop for en Minister, der tilhører Partiet Venstre! Man skulde dog mene, at Partiet Venstre maatte have Interesse for at forberede den frivillige Ungdomsskole derved, at man i god Tid gennem en Aarrække opdrager en Række Lærere, der er fuldt kvalificerede til at undervise Ungdommen i en frivillig Ungdomsskole. Men ikke en Øre er der paa Budgettet, ikke saa meget som et Ord, der muliggør Oprettelsen af Kursus for Ungdomsskolelærere.

Endnu meget mere forbløffende er dog den højtærede Ministers Stilling til Forskolelærerinderne. Ærede Medlemmer, der erindrer den Diskussion, der blev ført i Sommer her, vil huske, at den højtærede Minister egentlig havde det Standpunkt, at Forskolelærerinderne skulde gaa ind paa de almindelige Kursus; men subsidiært tænkte den højtærede Minister sig dog at kunne oprette et 5 Maaneders Kursus for Forskolelærerinder. Hvad er nu blevet Resultatet? Den højtærede Minister er ganske kommet bort fra den fuldstændig umulige Tanke, at Forskolelærerinderne skulde kunne have Fordel af at gaa paa Kursus sammen med de andre Lærere og Lærerinder, og det er jeg kun glad ved. Men trods mine sagligt velbegrundede Bemærkninger i Sommer stiller nu den højtærede Minister kun Forslag om *eventuelt*, hvis der bliver Penge dertil, at oprette et 5 Maaneders Kursus for Forskolelærerinder, men uden at forklare den mindste Smule

om sin Hensigt og Mulighederne. Jeg gad dog nok vidst, hvad Forskolelærerinderne Landet over siger til, at dette Kursus gøres afhængigt af, om der bliver Penge tilovers fra Aarskursuset; og det kan den højtærede Minister ikke vide det mindste om, før Ansøgningerne er kommet ind, min Indstilling er kommet til Ministeren og Ministeren har anerkendt Indstillingen angaaende Aarskursuset. De eventuelle Smuler, der saa bliver tilbage, skal Forskolelærerinderne nyde godt af til et 5 Maaneders Kursus. Det foreslaas af en Minister af det Parti, der særlig interesserer sig for Forskolelærerinderne. Men der mangler jo fuldstændig Forklaring paa, hvorledes man skal oprette det, selv om der bliver Penge dertil. Hvordan vil den højtærede Minister faa Lærere? De Lærere, der nu er paa Statens Lærerhøjskole, lønnes for 12 Maaneders for 10 Maaneders Undervisning. Altsaa er den Timebetaling, de faar, faktisk noget højere, fordi de gageres for hele Aaret. Den højtærede Minister oplyser ikke, hvorledes de Lærere, der skal have 5 Maaneders Undervisning, skal lønnes. Skal de have Løn for 12 Maaneders eller for 6 Maaneders, eller skal de kun lønnes for 5 Maaneders og derfor lønnes lavere end de andre Lærere? Men dernæst: Hvordan tror Ministeren, man kan faa kvalificerede Lærerkrafter til at tage 5 Maaneders Undervisning til en eventuelt lavere Løn? De andre Lærere kan dog opgive visse Timer, fordi de ved, de faar Aarsbetaling, men saadan er det ikke her. Ministeren forklarer ikke Lovgivningsmagten det mindste. Hvad skal de have, hvilke Fag skal de have? Ministeren stod her i Fjor og ironiserede over min gode Plan, som er prøvet i to Aar, og som Forskolelærerinderne var glade ved. Den duede ikke. Nu kommer Ministeren til Lovgivningsmagten med et Forslag — ikke et Ord om, hvilke Fag Forskolelærerinderne skal have! Men saa kommer vi til det vigtigste af alle Spørgsmaalene: Sæt nu der bliver Spørgsmaal om et Kursus for Forskolelærerinderne og Ministeren vil sikre dem, at de faar det, hvordan skal det saa afgøres, hvem der er mest kvalificeret, en Lærer eller en Lærerinde fra Seminariet eller en Forskolelærerinde? Man kan dog ikke uden videre sige, at hvis Forskolelærerinden har taget sin Prøve, en meget, meget ringere Prøve, med mg, saa er hun lige saa kvalificeret som den Lærer eller Lærerinde, der har mg til Hovedkarakter. Ministeren giver ikke Gnist af Anvisning paa, hvorledes man skal afveje, hvem der er mest kvalificeret, enten 20 seminarieuddannede Læ-